

A Fővárosi Ítéltábla az Újvári és Báji-Patay Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Báji-Patay Gergely ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Chiorean Gabriella jogtanácsos által képviselt alperes ellen, kártérítés iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2017. december 12. napján meghozott, 36.P.23.789/2013/129. számú ítélete ellen, az alperes részéről 131. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 1.221.060 (egymillió-kétszázhuszonegyezer-hatvan) forintra leszállítja. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a peres felek maguk viselik.

Kötelezi a felperest és az alperest, hogy személyenként fizessenek meg az államnak külön felhívásra 73.800 – 73.800 (hetvenháromezer-nyolcszáz – hetvenháromezer-nyolcszáz) forint fellebbezési illetéket

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az ítéletével arra kötelezte az alperest, hogy más összegek mellett 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.352.630 forint perköltséget. Ítéletének indokolása szerint a felperes javára megítélt perköltségből 1.691.000 forint + áfa, összesen 2.147.570 forint az ügyvédi munkadíj, 56.000 forint a közjegyzői eljárás költsége és 149.060 forint az előzetes bizonyítási eljárásban kirendelt szakértő díja. A felperest képviselő ügyvéd munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 2. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a felperes és az ügyvéd között létrejött megbízási szerződés alapján állapította meg. Kifejtette, hogy a felperest képviselő ügyvéd pontos, naprakész, az eljárás befejezését elősegítő tevékenysége miatt nem találta indokoltnak a megbízási szerződésben kikötött munkadíj mérséklését.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezési kérelme arra irányult, hogy a másodfokú bíróság részben változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét, és a felperest megillető elsőfokú perköltség összegét 507.701 forintra szállítsa le, és kötelezze az alperest másodfokú perköltség megfizetésére. Hivatkozott arra, hogy a perben figyelembe vehető pertárgyérték 4.766.003 forint volt. Kifejtette, hogy a per nem igényelt jelentős képviselői munkát, mert a felperes követelésének jogalapját az alperes nem vitatta, az összecszerűség bizonyítása elsődlegesen szakkérdés volt, ezért az ügy nem tekinthető bonyolultnak. Álláspontja szerint erre figyelemmel indokolt a felperest képviselő ügyvéd munkadíjának mérséklése a R. 3. § (6) bekezdése alapján a R.

3. § (3) bekezdés a) pontja szerint számítható, a pertárgyérték 5%-ának megfelelő, általános forgalmi adóval növelt összegre.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta. Előadta, hogy jogi képviselője minden tárgyaláson jelen volt, a tárgyalásokra megfelelően felkészült, a perben mindig határidőn belül tette meg a nyilatkozatait, keresetpontosításai maradéktalanul alkalmasak voltak a kereset elbírálására, azok alapos, jogilag levezetett nyilatkozatokat tartalmaztak. Előadta továbbá, hogy képviselője a beadványok mellékleteit rendszerezte, tanulmányozta az alperes beadványait és a szakértői véleményeket, azokra reflektált. Hangsúlyozta, hogy a 4,5 évig tartó elsőfokú eljárásban a képviselője 46 beadványt készített és 12 tárgyaláson jelent meg. Rámutatott, hogy az óradíj kimutatásban akkor is tört órákkal számolt, amikor a megkezdett órák teljes díját felszámíthatta volna.

Az alperes a fellebbezésében kizárólag a felperes javára megítélt elsőfokú perköltség összegét támadta, azt is csak az 507.701 forintot meghaladó részben. Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezése fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján első fokon jogerőre emelkedett, ezért a Fővárosi Ítéltábla kizárólag az elsőfokú ítéletnek az alperest 507.701 forintot meghaladóan elsőfokú perköltség fizetésére kötelező rendelkezését bírálta felül.

Az alperes fellebbezése részben megalapozott.

A R. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj összegét számíthatja fel.

A R. 2 § (2) bekezdése kimondja, hogy az (1) bekezdés alapján felszámított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

A R. 3. § (1) bekezdése értelmében a fél a 2. § (1) bekezdés a) pontjától eltérően a munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével is felszámíthatja.

A R. 3. § (2) bekezdés a) pontja úgy rendelkezik, hogy polgári és közigazgatási perben, valamint egyéb közigazgatási bírósági eljárásban a munkadíj összege 10 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 Ft.

Az elsőfokú eljárás irataiból az állapítható meg, hogy a felperest a perben képviselő ügyvéd 14 tárgyaláson jelent meg, 47 beadványt és jelentős mennyiségű mellékletet nyújtott be az elsőfokú bírósághoz. A beadványokkal kapcsolatban az ítéltábla azt emeli ki, hogy a keresetlevél, a 35/F/1. sorszámú keresetpontosítás, valamint a 46., 120., és 122. sorszámú előkészítő iratok kivételével a beadványok terjedelme egy esetben sem haladta meg az egy oldalt, a beadványok többnyire néhány soros bejelentést tartalmaznak, jogi hivatkozást vagy okfejtést viszont nem. A jogi hivatkozás vagy okfejtés nélküli bejelentést tartalmazó beadványok elkészítése nem igényelt sem számottevő időt, sem különösebb jogi szakismeretet, vagy jogi szakmai tevékenységet.

Az alperes megalapozottan hivatkozott arra a fellebbezésében, hogy a perben figyelembe vehető pertárgyérték 4.766.003 forint volt. Ehhez képest a R. 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján felszámítható ügyvédi munkadíj valóban 238.300 forint, amelynek általános forgalmi adóval növelt összege 302.641 forint.

Az ítéltábla álláspontja szerint a felperes és az őt képviselő ügyvéd között létrejött megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj eltúlzott mind a per tárgyának értékéhez, mind a felperest képviselő ügyvéd által a perben ténylegesen kifejtett képviseleti tevékenységhez képest, különös tekintettel a kifejezetten jogi szakmai ismereteket igénylő, jogi szakmai tevékenységek mennyiségére. Ezért az ítéltábla megalapozottnak találta az alperes fellebbezését annyiban, hogy indokolt a R. 2. § (2) bekezdésének alkalmazása és a felperest képviselő ügyvéd munkadíjának mérséklése.

A R. 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint számított munkadíj azonban túlzottan alacsony, nem tükrözi a felperest képviselő ügyvéd által a perben ténylegesen kifejtett képviselői tevékenység mennyiségét. A felperest képviselő ügyvéd által a perben ténylegesen kifejtett ügyvédi képviselői tevékenységgel – tárgyalásokon való megjelenés, a tárgyalásokra való felkészülés, a beadványok készítése, a mellékletek feldolgozása és rendszerezése, a szakértői vélemények és az alperesi beadványok tanulmányozása – arányban álló, mérsékelt ügyvédi munkadíj összegét az ítéltábla mérlegeléssel 800.000 forintban határozta meg, amelynek általános forgalmi adóval növelt összege 1.016.000 forint. Így a felperest elsőfokú perköltségként 1.016.000 forint ügyvédi munkadíj, 56.000 forint közjegyzői költség és 149.060 forint szakértő díj, összesen 1.221.060 forint illeti meg.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 1.221.060 forintra szállította le.

A másodfokú eljárásban nem volt számottevő különbség a peres felek pernyertességének, illetve pervesztességének aránya között, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott úgy, hogy a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a peres felek maguk viselik.

A Fővárosi Ítéltábla az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján egyenlő arányban kötelezte a peres feleket a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 147.600 forint fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2018. március 8.

Világhyiné dr. Böcskei Terézia s. k.
a tanács elnöke

dr. Lente Sándor s. k.
s. k.
előadó bíró

dr. Csóka István
bíró